

Louis, een BZ

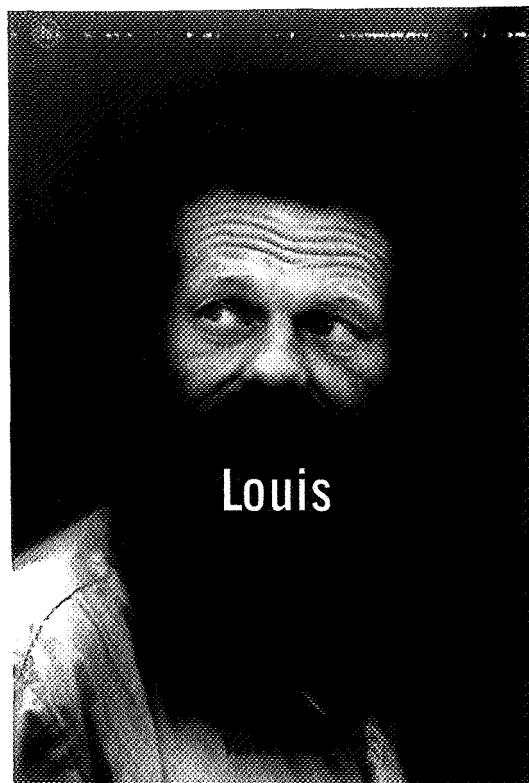
Titel Louis, het leven van een bedelaar
Auteur Louis en Yurek Onzia
Uitgever The House of Books
ISBN 978 90 443 1962 0
Prijs € 13,90,
www.hetlevenvaneenbedelaar.be

door **Jan Steyaert**, lector Fontys Hogescholen

In het vorige nummer van Z+W stond op deze plaats een boekbespreking van *Krachten en kansen*. Daarin hebben we geen melding gemaakt van het hoofdstuk van Annie van den Bosch-Höweler. Dat hoofdstuk geeft wel de perfecte context van het boek van deze maand, *Louis*. Zij beschrijft namelijk de ontwikkeling dat armen hun verhaal doen en gesprekspartner worden van hulpverleners, met ATD vierde wereld als dragende organisatie. Nu is het begrip 'ervaringsdeskundige' alom bekend en het wordt steeds normaler dat ze gesprekspartner zijn. Dat was dus ooit anders. Dit hoofdstuk uit *Krachten en kansen* laat zien dat er heel wat nodig was vooraleer die stem van de armen gehoord werd.

Een mooi voorbeeld van de stem van de arme is te vinden in het boek van en over Louis. Hij is een BZ, een bekende zwerver. Dat is hij omdat hij al jaren op dezelfde plaats zit op het plein voor het Centraal Station in Antwerpen. Maar vooral omdat eind 2006 een verslaafd echtpaar op hun zoektocht naar drugs hun twee kinderen (van 1 en 5 jaar) bij hem achterliet. Louis gebruikte zijn laatste bedelgeld om voor het oudste kind een ijsje te kopen, en zorgde voor hen tot anderen en de politie het overnamen. Alle media stond bij Louis 'op de stoep', en hij werd nog meer dan voorheen spreekbuis voor dak- en thuislozen.

In dit boek vertelt Louis zijn eigen verhaal, hoe hij geboren werd in Wuustwezel als boerenzoon en opgevoed werd door zijn grootouders. Het contact met de ouders

ging verloren. Na een opleiding metaalbewerking wordt hij beroepsmilitair. In het leger krijgt de drank hem in zijn macht. Bier en sterke drank waren er spotgoedkoop, en het stond goed om een stevige drinker te zijn. De dood van zijn vader leidt tot nog meer drinken. Van het één komt het ander. Hij gaat nog mee als blauwhelm naar Bosnië maar wordt uiteindelijk ontslagen en belandt op straat. En zoals het hoort komen dan ook hulpverleners in beeld. Straathoekwerkers zoeken Louis op. En dat is meteen een boeiend deel van zijn levensverhaal, want dat contact zorgt niet voor het oplossen van wat wij als probleem zouden ervaren (het steeds in weer en wind buiten zitten, het afhankelijk zijn van aalmoezen). Hij waardeert hun inzet wel, en schrijft zelfs een ode aan de straathoekwerkers (p. 109). Hij stelt zijn ervaringen als dakloze ter beschikking van de straathoekwerkers en andere hulpverleners. Zo wordt hij co-producent van hulpverlening, maar zelf maakt hij er geen gebruik van: 'Op een dag vroegen ze me of ik niet wilde binnenkomen bij hen in het opvangcentrum. Maar dat zag ik niet zitten. Ik was te zeer gehecht aan mijn vrijheid, en die zou ik kwijtspelen als ik binnenging.' (p. 71). En dat herhaalt zich later. Louis krijgt uiteindelijk werk en een woning, later een invaliditeitsuitkering, maar blijft toch ook zwerver. Dakloos zijn als levensstijl!

Ga bij een volgend bezoek aan Antwerpen eens langs. Louis zit er vast nog, en heeft altijd tijd voor een praatje. ☺